

[Arbejdsministeren.]

lokale arbejdsmarkedsnævns vedkommende blot nævne, at opgaverne kan være vidt forskellige i de forskellige amter. Vi har egnsudviklingsområder og højt industrialiserede områder, hvor opgaverne er vidt forskellige, hvor arbejdet skal tilrettelægges på forskellig vis, og hvor de arbejdsopgaver, som de enkelte skal udføre, er forskellige. Jeg mener, at da det drejer sig om, at arbejdsmarkedets parter, altså både fagbevægelsen og arbejdsgiverne, er med i dette arbejde — de kender problemerne og har dem inde på livet — så kan der kun komme noget godt ud af dette.

Vi har afskaffet amtmændene som formænd for amtsrådene. Hvorfor skulle man så ikke også gå det skridt videre i demokratisk retning at lade de forskellige nævn selv vælge deres formand, sådan at man får sikkerhed for, at man får den bedst egnede til formålet?

Spørgsmålet om vederlag til arbejdsmarkedsnævnenes formænd blev rejst. Jeg tror nok, de får et beskedent vederlag. Jeg vil gerne have lov til at give nærmere oplysninger om det i arbejdsmarkedsudvalget. Jeg har ikke de konkrete tal her.

Hr. Henning Philipsen var inde på spørgsmålet om at give arbejdsmarkedsnævnene endnu større beføjelser, således som de har i Sverige. Nu kan den arbejdsmarkedsstyrelse, man har derovre, slet ikke sammenlignes med de forhold, vi har her i landet, og man har i alle tilfælde ikke været villig til indtil nu at give bemyndigelser ud i samme grad, som man har gjort i Sverige.

Hr. Jørgen Jensen spurgte, om lovforslaget havde til hensigt at cementere den nuværende ordning. Det har til hensigt, hvilket også klart fremgår af forslagets bemærkninger, at forbedre den nuværende ordning, at forbedre mulighederne for at skabe en mere effektiv arbejdsmarkedspolitik.

Men som sagt, jeg takker for den overvejende tilslutning. De andre ting, som har været nævnt, kan vi drøfte i arbejdsmarkedsudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (*Nathalie Lind*):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tinglysning af kapitalværdstigninger på jord og faste ejendomme som en offentlig prioritet [af Knud Jespersen m. fl.]

(Lovforslag nr. 121. Fremsat 7/3 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Det fremsatte lovforslag svarer i det væsentlige til det forslag, som medlemmer af det kommunistiske parti fremsatte i sidste folketingssamling, og som blev afvist såvel af den daværende finansminister som af de fleste ordførere.

Lovforslaget går i korte træk ud på, at der af al fast ejendom skal svares en ny afgift, der tinglyses på ejendommen som prioritet til det offentlige. Afgiften skal så beregnes som forskellen mellem på den ene side den offentlige vurdering ved 15. almindelige vurderinger og på den anden side kommende vurderinger eller salgssummer og med et fradrag, der svarer til den almindelige prisstigning i samfundet.

Formålet med lovforslaget er at bremse den del af inflationen, der skyldes belåning af kapitalgevinster i fast ejendom, og at modvirke de forskydninger i formuefordelingen, som opstår under inflation. Disse formål ser jeg gerne fremmet. Jeg vil godt tilføje, at det er et væsentligt problem, der røres ved, men det er ikke et velegnet forslag, der ligger på bordet fra kommunisterne.

For det første er lovforslaget trods de ændringer, der er sket i forhold til forslaget sidste år, stadig uklart på en række punkter. Jeg kan således nævne, at der ikke er bestemmelser for, hvorledes de prioriteter, der tinglyses, skal stilles i prioritetsordenen, og reglerne om afgiftens beregning er meget dunkle, hvilket gør det meget vanskeligt at